

De Tao van Spontaniteit

In de oude wereld geloofden mensen
dat zij alles moesten controleren.

Dus planden zij:

ieder moment,

ieder gesprek,

ieder resultaat

en iedere stap vooruit.

Maar hoe meer zij probeerden het leven vast te houden,

hoe verder het leven zelf leek weg te glippen.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Waarom voelen kinderen vaak levendiger dan volwassenen?"

De meester nam hem mee

naar een veld waar kinderen speelden in de regen.

Zij lachten,

renden,

vielen

en stonden weer op

zonder zich zorgen te maken

over hoe zij eruitzagen.

"Waarom zijn zij zo vrij?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat zij nog niet voortdurend nadenken

over hoe zij zouden moeten zijn."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

hun woorden zorgvuldig berekenen,

hun emoties onderdrukken,

en voortdurend proberen

controle te houden over hoe anderen hen zagen.

Iedereen leek gespannen.

Bijna niemand leek werkelijk aanwezig.

"Waarom verliezen mensen hun spontaniteit?" vroeg hij.

De meester keek naar een vogel

die plotseling opvloog uit een boom

zonder twijfel of planning.

"Omdat het ego bang wordt

voor verlies van controle."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... is spontaniteit niet gevaarlijk?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Onbewuste impulsiviteit is iets anders

dan spontane aanwezigheid."

Hij wees naar een rivier

die moeiteloos haar weg vond

zonder kaart of schema.

"Ware spontaniteit ontstaat
wanneer een mens zo aanwezig wordt
dat hij niet voortdurend hoeft te forceren."

De leerling dacht lang na.

"Dus spontaniteit betekent niet
zomaar alles doen wat in je opkomt?"

De meester glimlachte zacht.

"Nee."

Hij keek naar de dansende bladeren in de wind.

"Het betekent leven

zonder voortdurend gevangen te zitten
in angst, berekening en zelfcontrole."

De stad maakte nog steeds lawaai om hen heen.

Toen sprak de meester:

"De angstige mens probeert alles vast te zetten.

De impulsieve mens laat zich meeslepen door iedere prikkel."

Hij keek rustig naar de bewegende rivier.

"Maar de bewuste mens leert bewegen met het leven
zonder zichzelf daarin kwijt te raken."

De leerling keek zwijgend naar de spelende kinderen in de regen.

En voor het eerst begreep hij:

dat spontaniteit niet betekent

leven zonder bewustzijn...

maar leven

zonder voortdurend verwijderd te raken

van het huidige moment.

